

ע"פ 19936/06/20 - סיימון ברג (מס' פיקטיבי) (ט' 9135153) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני:
כב' השופט אהרן פרקש, נשיא
כב' השופט עודד שחם
כב' השופט אברהם רובין

המערער
סיימון ברג (מס' פיקטיבי) (ט' 9135153) (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד מירית חסיד לריין, עו"ד יחיאל יוליוס רוזנברג,
עו"ד אירית גולי אלישר
נגד
מדינת ישראל
המשיבה
ע"י ב"כ עו"ד אפרת פילזר מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

לפנינו ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' סלע) בת"פ 20274-12-14. בהכרעת הדין (27.1.20) הורשע המערער בעבירות של קבלת דבר במרמה (6 עבירות), גניבה, זיוף, שימוש במסמך מזויף ומרמה עורמה או תחבולה, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (4 עבירות). בגזר הדין (1.6.20) נגזרו על המערער 36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסרים מותנים, קנס, ופיצוי למתלוננים.

לכתחילה, הופנה הערעור הן כנגד הכרעת הדין, הן כנגד גזר הדין. בדיון שלפנינו, מוקד הערעור לגזר הדין בלבד, ובאופן ספציפי כלפי רכיב המאסר בפועל.

לאחר שנתנו דעתנו לטענות הצדדים על רקע כלל החומר שלפנינו, הגענו למסקנה כי יש לדחות את הערעור. גזר דינו של בית משפט קמא מפורט ומנומק היטב. ניתן בו משקל הולם לכל השיקולים הצריכים לעניין, ובהם ריבוי העבירות; היקפן הכספי; אורך התקופה בה בוצעו; אופיין הסדרתי; יסוד הניצול לרעה של אמונם של קורבנות העבירה; הערכים המוגנים שנפגעו מן המעשים. לזכות המערער הובא בחשבון כי בוצעה השבה של עיקר הכספים למתלוננים (הגם שהדבר נעשה בחלוף שנים, סמוך לגזר הדין). צוין עברו הפלילי הנקי (ככל הידוע) של המערער. נדחו באופן מנומק טענות המערער למצוקה נפשית, או למצב נפשי המעמיד אותו בקרבה לסייג של אחריות. צוין כי המחדלים כלפי רשות המס לא הוסרו. צוין גם כי בהתחשב במכלול הנסיבות, המערער לא נטל אחריות על מעשיו.

נוכח מכלול שיקולים אלה, לא מצאנו עילה להתערב בעונש. אכן, העונש אינו קל. עם זאת, אין הוא מבטא סטייה

מהותית או קיצונית ממדיניות הענישה בעבירות הנדונות, העשויה להצדיק התערבות. הטיעונים בערעור אינם מלמדים אחרת. העובדה שבמהלך פרשת ההגנה לא היה המערער מיוצג רובצת בעיקרו של דבר לפתחו. אף באי כוחו אינם חולקים על כך שהדין התנהל באופן הוגן כלפיו. הטענה כי מדובר במהותו בסכסוך עסקי אינה יכולה להתקבל, שעה שנקבע בהכרעת הדין כי מדובר בשורה ארוכה של מעשי מרמה בהם נוצל לרעה אמון שניתן במערער. לטענה בדבר אכיפה בררנית לא הונחה תשתית של ממש. בתוך כך לא הונחה תשתית המלמדת כי מדובר במקרה אשר ראוי לטיפול בעקרונות של צדק מאחה. אכן, חומרת המעשים, ואופיים החזרתי, מלמדים בבירור כי המקרה אינו ראוי לטיפול כזה. מן החומר שלפנינו עולה כי המערער תרם תרומה מהותית להתמשכות ההליך בעניינו, ומשכך, לא ניתן לייחס משקל רב לשיקול חלוף הזמן.

אשר לרמת הענישה שננקטה בהליכים אחרים, כגון ת"פ (ת"א) 8035/06 **מדינת ישראל נ' קרופניק** (27.11.2007) ו-ת"פ (נצרת) 92/08 **מדינת ישראל נ' חבר** (9.6.2013), הרי שמדובר במקרים השונים מהותית בנסיבותיהם, ואינם משליכים במידה משמעותית על המקרה הנוכחי. הוא הדין בת"פ (י-ם) 1231/01 **מדינת ישראל נ' פלדה** (24.4.2003). אף העובדה שמדובר בנתין זר כבן 40, אשר אין לו קרובי משפחה בישראל, אינה משליכה באופן מהותי על העניין. הצעת באי כוחו של המערער, כי מאסרו יקוצר כך שישוחרר ויעזוב את ישראל מיד לאחר שישלם את הפיצויים והקנס שהושטו עליו, אינה יכולה להתקבל, שכן גלומה בה הקלה ממשית בעונשו של המערער, בניגוד חזיתי לנדרש נוכח העבירות שביצע, נסיבות ביצוען, ותכליות הענישה.

התוצאה של כל האמור הוא, כי הערעור נדחה.

המזכירות תשלח העתקים לבאי כוח הצדדים.

ניתן היום, ב' חשוון תשפ"א, 20 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

אברהם רובין, שופט

עודד שחם, שופט

**אהרן פרקש, נשיא
[אב"ד]**